

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primse abonamente D. C. Pascu, Str. I. pescari 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 eroeri v. a. sau 15 bani rom.

Nu capătă minte.

Reproducem la alt loc o parte din discursul de inaugurare al noului comite-suprem din comitatul Sătmăruului, Alexandru Ujfalussy. Accentuăm că acest discurs a fost publicat la loc de frunte în oficiosul „P. L. L.”, prin care guvernul se obișnuiește a informa străinătatea despre intențiunile sale. Va să zică nu numai în urma poziției dlui Ujfalussy ca om de încredere al guvernului, ci și pe baza organului, prin care ideile sale au fost date în vileag, discursul din cestiune trebuie să-l privim ca pe o enunțiațiune competentă asupra politicii interne a stăpânirii.

Enunțiațiunea de față se rapoartă la una din cele mai grave cestiuni interne, la cestiunea naționalității. Comite-suprem din Sătmăr se face așadar interpretul ideilor și scopurilor guvernului față cu naționalitățile nemaghiare.

Dar' făcând aceasta ne spune un cântec foarte vechiu. Împroaspătă încă odată confuzia de idei, de care demult suferă politica națională maghiară. Sau nu este cel puțin confuzie de idei, când de o parte ni-se spune, că guvernul și organele sale vor sprigini toate tendințele, care fie și cu extirparea pedecilor ce se pun în cale au de scop clădirea și perfecționarea unui stat național maghiar, ear' de altă parte ni-se asigură, că nimeni nu voesc să răpească caracterul național individual sau confesiunile naționalităților.

Va să zică guvernul spriginesce toate tendințele, care au primit expresiune în kultur-egyilet-uri, în eliminarea limbilor nemaghiare din justiție și administrație, în maghiarisarea învățământului, în atentatele asupra autonomiei bisericilor, în kisdédv-uri etc., căci numai acestea pot fi înțelese sub tendințele de a clădi și perfecționa statul național maghiar, sau vorbind mai în conformitate cu adevărul: de a maghiarisa statul poliglot existent.

Dar' atunci cum se poate înțelege asigurarea, că nimeni nu voesc să se atingă de bisericile și caracterul național al naționalităților? Unde este adevărul, căci amândouă nu pot fi adevărate?

Sau una, sau alta. Sau scopul politicii guvernăntilor nostri este maghiarisarea, și atunci cu premeditare atentează la viața națională a nemaghiarilor, sau caracterul individual al acestora este respectat, și atunci maghiarisarea nu mai are nici un înțeles.

Durere însă, că această alternativă numai în teorie stă. În practică lucrurile se presentă cu totul altcum, și adevărul este, că scopurile maghiarisării se urmăresc cu toată stăruința, ear' dreptul de existență al naționalităților nu se respectă nici chiar într-un cât este garantat în constituție și în legi pozitive, sancționate de Maiestatea Sa. Astăzi nu numai în Ungaria, ci în Europa întreagă o știu aceasta și coții de școală.

Și așa stând lucrurile, cum trebuie să fim deprinderea guvernului de a se încerca într-un mod mai mult naiv decât șiret, ca să ascundă adevărul, punându-și organele să enunțe, că drepturile noastre naționale și bisericilor sunt puse la adăpostul tendințelor desnaționalizatoare? Pentru asemenea deprindere Germanul are expresiunea foarte potrivită de *Spiegelfechterei*, care numai foarte palid se poate traduce cu șarlatanie.

Însă a trecut vremea, ca această șarlatanie să mai poată prinde. Și de aceea este uimitor că se mai fac încercări de a o valora. Sau doară în adevăr crede guvernul că este posibil a realiza statul național dintr-o țeară po-

liglotă, fără de a vătămă drepturile de existență națională a popoarelor de altă limbă. Să presupunem că crede. Căci privind lucrurile mai de aproape, în adevăr vom găsi, că este cu puțință și una ca aceasta. Dar' numai sub o condițiune indispensabilă. Ca Maghiarii să abandoneze ambiția de a fi stăpâni peste o Maghiarie mare dela frontierele Galitiei până la Adria și dela Leitha până la Oituz. Dacă guvernăntii nostri voesc în sinceritate să-și clădească un stat național maghiar și totodată să ne lase și pe noi să trăim așa cum ne-a lăsat Dumnezeu, apoi bine, primim. Atunci nu au decât să-și delimiteze teritorul, pe care locuiesc în masse compacte sau în majoritate covârșitoare, și în cadrul acestui teritor să-și aranjeze statul național cum le va plăce, ear' nouă, care locuim în alte părți, să ne dea bună pace, ca să facem și noi ce vom ști.

Cu alte cuvinte stat național, și peste tot state naționale în lăuntrul monarhiei habsburgice sunt cu puțință numai schimbând forma ei actuală și acceptând sistemul federal, în care și Maghiarii și toate celelalte națiuni ar pute obține garanții depline și sigure de viață și dezvoltare națională în conformitate cu caracterul lor individual.

Nu mai cât aceste lucruri deocamdată nule vom discuta cu politici maghiari. Ei sunt dela capul lucrului cei mai împetriți adversari ai federalismului. Lor le trebuie o Maghiarie mare, pe care vor să o clădească pe cadavrele celor șase naționalități conlocuitoare și pe ruinele monarhiei habsburgice. O vor aceasta și pace bună, intenția lor nu o pot ascunde după asigurări de șarlatani.

Măcar atât trecutul de o mie de ani al coroanei Sfintului Stefan, cât și actuala constelațiune europeană și spiritul timpului modern, dar' cu deosebire evenimentele din urmă, din care a rezultat situațiunea de față a Ungariei, ar pute să-și învețe, că realizarea intenției lor este un lucru, pe care nu au nici putere, nici dibăcie de a-l săvârși. Ar pute să-și învețe, că perțind timpul și consumându-și puterile în urmărirea astorfel de utopii, în loc să se întărească, precum vor cugeta, mai virtos se slăbesc și își pregătesc chiar — nimicirea.

Înzadar, nu vor să capete minte!

Procese politice contra Românilor.

„Budapesti Hirlap” dela 20 Octomvrie scrie următoarele:

„După-cum ni-se scrie din Cluj, *prim-procuratura* de acolo a început proces în contra celor care au răspândit (va să zică pentru că au răspândit, ear' nu pentru că au redactat) *Memorandul român și Replica*, procesul este intentat pentru-că au agitat prin răspândirea acelor tipărituri. În procesul monstru ca acusat principal figurează avocatul (! R. „Trib.”) sibiian *Brote*, cunoscutul agitator național, și anume: pentru răspândirea *Memorandului* cu douăzeci și patru, ear' pentru răspândirea *Replicii* cu alți doi tovarăși. Actul de punere sub acuză este voluminos de tot. Secția de presă a tribunalului din Cluj a trimis ieri la Sibiu actele de instrucțiune.”

Adevărul e că dl Eugen Brote a fost citat ieri (Joi) de nou înaintea judelei de instrucție Gődri Sándor. După-cum aflăm, procurorul suprem dela Cluj cere întregirea instrucției prime cu privire la răspândirea *Memorandului Românilor* tipărit. În virtutea §§ 7 și 8 al art. del-ge. XLIV: 1868 (legea naționalităților) dl Brote a insistat pe lângă judele de instrucție ca procesul verbal să se încheie în limba românească. Judele declarând că nu poate satisface acestei cereri, dl Brote a denegat subscrierea sa la procesul verbal dresat.

Pentru astăzi (Vineri) dl Brote este de nou citat înaintea judelei de instrucție.

Procesul de presă al dlui Harban Vajanski, energicul luptător slovac dela „Narodnie Noviny”, se va pertracta pe la mijlocul lui No mvrie înaintea curții cu jurați din Pojon.

Comite-suprem Ujfalussy despre cestiunea naționalităților. La 24 c. a avut loc în Careii mari instalarea noului comite-suprem al comitatului Sătmăr, Alexandru Ujfalussy. În discursul său ținut cu acel privilegiu, noul comite-suprem a atins și cestiunea naționalităților în Ungaria. Eată ce a ținut vorbitorul în această privință: „Noi salutăm, stimatilor domni, ori-ce năsuință și tendință al cărei țel final mărturisit este împreunarea spre un scop conșcui de sine a tuturor forțelor existente în stat și a factorilor chemați, ameliorarea temeinică, ba, dacă trebuie să fie, extirparea tuturor acelor pedeci care, durere, stau în calea tendinței de a se pute clădi un stat în temelile sale național-maghiar. Nu mai puțin aș evita ca această declarațiune a mea să nu fie rău înțeleasă în anumite cercuri, și de aceea mă grăbesc a da lămurirea, că nu numai eu, ci și guvernul și întreaga națiunea sunt departe a nutri tendința ca și când noi am voi să confiscăm drepturile, de care se bucură împreună cu noi diferitele națiuni-surori din patrie, confesiunile lor, sau să nimicim caracterul lor național individual. De sigur nu! Țină cu tenacitate naționalitățile la răsă lor specială, la confesiunea lor; dar' aceea e cel mai puțin ce lesne putem accepta dela ele, ca totodată în loc de lucrare de subminare să proclamăm credința neclintită către Tron și către patria maghiară”. Cu o vorbă să se maghiarizeze, căci așa înțeleg „patrioții” credința neclintită către Tron și „patria maghiară”.

O voce germană despre afacerea Hentzi. Organul conservatorilor din Germania, „Kreuzzeitung” dela 23 Octomvrie, primăsa din Budapesta sub titlul „Intransigența maghiară” un foarte remarcabil articol. Acesta începe astfel: „Amăgirea blăjină, care credea, că prin transacția dela 1867, cu forma ei dualistă ce atât de mari pericole învalvă pentru existența imperiului habsburgic, a isbutit să realizeze o împărțare durabilă și reală a rasi maghiare și a postulatelor poziției de mare putere a monarhiei, dar' mai presus de toate creda că a isbutit să întemeieze o putere de apărare unitară a monarhiei, tot mereu este trezită la realitatea, care este cu totul de altfel.” După-cum expune apoi scandalul cu afacerea monumentelor din Buda, se pronunță astfel: „Desbaterea parlamentară asupra afacerii arată, cât de neștiută trăsese în straturile late ale poporului maghiar averșiunea contra armatei austriece împărătești. Căci fără îndoială nu oratorii mui chibzâți ai majorității, ci elementele turbulente ale opoziției, dar' expresiune sentimentelor poporului, care în mare parte este împins printr-o presă neînfrănată tot mai mult în brațele șovinismului, ear' în cealaltă parte nu cetează cel puțin să reziste terorismului național. Cu toate acestea cei mai mari lărmuitori mai au obrazul de a mărturiși lealitate către Regele, fără de a considera, că prin agitațiunea lor seltătică. El trebuie să se simțească atins personal, după-cum sunt acum 40 de ani însuși a asistat cu ceremonial mare la desvălirea statuii lui Hentzi, prin urmare nu se poate des-lua pe Sine și tradițiunile armatei.”

Situația în Ungaria.

Correspondentul vienez al diarului „Allgemeine Zeitung” din München desvêlesce deja la 24 Octomvrie n. următorul tablou despre situațiunea în Ungaria.

Viena, 24 Octomvrie n.

Deși rapoartele sosite din Budapesta continuă a vorbi despre o pretinsă criză de cabinet în Ungaria, a cărei soluțiune va fi iminentă; deși în fiecare oară sosesc din Bu-

dapesta șvonuri nouă despre chipul soluțiunii ei, după care mai că contele Szapáry 'și-ar fi dat demisia, dar' nu a fost primită, mai Szapáry ar fi fost însărcinat cu o nouă compunere a cabinetului, pe când alte scrii vorbesc că dl Széll, sau dl Wekerle va fi însărcinat cu formarea cabinetului, sau că va fi adus ear' Coloman Tisza în fruntea afacerilor, totuși în cercurile altcum bine informate de aici nu se crede că există o criză acută în Ungaria. Se accentuează, că mult comentata afacere a monumentului nu poate da privilegiu la o criză, pentru-că guvernul în afacerea aceasta nu este angajat deloc, fiind vorba numai de o invitare a comitetului honveților de a participa la sêrbarea monumentului, care acum este aminată. Și dacă ar fi exact, că în cestiunile de politică bisericească ar exista divergențe de păreri între singuratecii miniștri, aici se crede, că acestea nu sânt de natura de a face momentan necesară o schimbare de cabinet sau numai schimbări de persoane în ministere. Și împregiurarea, că Împăratul a plecat din Gödölő și 'și-a mutat Curtea la Viena, se interpretează ca un semn, că și în cazul de a exista criza, rezolvarea ei nu va urma imediat. Din contră, în rapoarte necontrolabile din Budapesta se exprimă părerea, că scurtarea petrecerii Împăratului în Ungaria este în legătură cu indispoziția cauzată de atitudinea opoziției ungurești. Prin urmare sigur nu este de așteptat, că va veni treaba la demisiunea guvernului, căci opoziția atunci sigur nu ar înțărșia de a prezenta aceasta ca o învingere a procedurii sale, ear' un asemenea triumf sigur nimenea nu voesc să-și procure opoziției. Opoziția poate numai să-și amărăscă unii șef de cabinet rămânerea la postul său, cum a făcut-o față cu domnul Tisza, dar' să răstoarne un cabinet nu poate o opoziție ce se află în minoritate. Căci poziția cabinetului rămâne totdeauna pendentă de momentele singure normative, anume că posedă încrederea Coroanei și dispune de majoritate în parlament. Ear' majoritatea o are cabinetul Szapáry ca și mai înainte în parlamentul ungureș și că se bucură în mod neslăbit și de încrederea Coroanei, după toate cele experiate până acum, nu poate fi îndoelnic.

Suspendarea dlui Dr. V. Lucaciu.

Tinerimea academică română a trimis dlui Dr. V. Lucaciu următoarea adresă:

Iubite și adorat luptător național!

Pe când cu înaltă mândrie priviam mărețele Tale fapte de redeșteptare națională, pe atunci deodată ne indignăram până în adâncul inimii de atacul murdar îndreptat contra Ta — splendid lueașer — și prin Tine contra întregului românism, din partea slugarnicului prelat, o inimă neagră lipsită de ori-ce simț național.

Scim că sufletul îți este cu mult mai tânăr, bărbăția cu mult mai neîntrecută decât ca să-ți pleci capul înaintea acelor, care direct și indirect 'Ți-l' vânează. Scim mai departe că mii și mii de inimi, că brațe sute de mii în tot momentul sânt Ție devotate. Aceasta să 'Ți fie deplină mângăiere.

Și când totuși și noi junimea academică, în inima căreia există adevărată sinceritate și entuziasm, venim să Te rugăm în fața îndrăznețului act de trădare națională a primii asigurarea admirațiunii, stimei, iubirii și de votamentului nostru, — este că ni-am adus aminte de glasul poetului:

„Și blăstămă cu lacrimi în ochi pe fiecare

„Ce-n oara de pericol s'ar face vîndător.”

Da! Blăstămul va urma, căci trebuie să urmeze pe capul trădătorului.

Ear' pe Tine, falnic augur, — care ne prevestești un viitor auriu ca mândrul soare și revendicarea drepturilor răpite, — Te asigurăm, că venim Te vom urma, ca cu Tine dimpreună până atunci vom lupta contra dușmanului pentru sfânta noastră cauză, până când sau laurii victoriei vor împodobi frunțile noastre, sau gădele ne va sînge la toți viața.

Viena, 20 Octomvrie n. 1892.

Tinerimea română academică.

*

Poporeni credincioși din Șigesci au subțernut următoarea adresă la scaunul metropolitan din Blaj:

Preasfințit Scaun Metropolitan.

Credincioșii din parohia Șigesci și filialele sale, Unguraș, Bontăeni, Dănești, în adâncă noastră durere, pentru-că ni-s'a răpit ce am avut mai scump în lumea aceasta, iubitul nostru paroh Vasile Luca în, și prin aceasta ni-s'a răpit și pacea și liniștea noastră sufletească, în mai multe rinduri ne-am rugat către episcopul nostru diecesan să ni-l redoe pe acela, fără de care nu voim și nu putem să trăim, fără de care nici rugăciune nici biserică nu avem.

Durere, toate încercările noastre au rămas zadarnice. Episcopul n'a băgat în seamă rugăile noastre, și când la rugarea vladicului din Gherla, făcîndă nouă prin graiul trimișilor sei, care ni-au făgăduit, că după aceea ni-se va împlini dorința noastră, am deschis bisericile, aceiași trimiși ne-au batjocorit prin minciuni și fățarnicii. Mai apoi am luat lumea în cap și lăsând familiile noastre, situ' nostru, două sute treizeci capete de familie ne-am dus la Gherla să-i spunem vladicului, pe care l-am cugetat de părinte al nostru: a fugit dinaintea noastră, s'a ascuns de noi, și așa nici noi, nici celelalte sute de credincioși ce ne-au însofit din mai multe părți ale diecesei, nu am avut cui să propunem dorințele și rugarea noastră.

Și ce e mai mult ce ne-a umplut de rușine și ce ne-a scandalizat a fost, că la reședința episcopului nostru sfetnicii vladicului au voit să ne zăpăcească, să ne înșele cu minciuni, spunându-ne că episcopul e dus la Cluj. Când apoi nemijlocit după aceea li-am arătat înștiințarea telegrafică din Cluj, că vladicul în 17 c. seara la 6 oare a plecat din Cluj acasă, ear' noi ne-am convins, că în 18 dimineața, când am fost și noi în Gherla, n'a plecat cu trenul de acasă, au rămas cu gurile căscate și ni ne-am putut spune, că unde e vladicul ca să putem vorbi cu el.

Tot așa au batjocorit și pe iubiiți și cinștii nostri frunțași mireni, care din iubire către preotul nostru și către noi poporeni, din mai multe părți au venit cu noi împreună la Gherla. Dacă scriem ceva rugare ni-se spune că alții îndită, dacă arătăm adevărata noastră alipire către iubitul nostru preot, ne spun că alipirea aceasta nu e așa de mare, precum se arată, ear' când am trimis cheile bisericilor noastre la Roma, s'a ținut că nu din capul nostru am făcut-o aceea.

Așadar pe noi nu ne socotesc de ființe înțeletoare, ci dimpotrivă ne socotesc a fi nise dobitoace necuvîntătoare, fără de minte și fără de inimă, fără simț de drept și recunoscîntă, buve numai tunse și mulse pe seama vrășmașilor.

În fața acestor lucruri atât de vătămătoare pentru sufletele noastre și deositoare pentru vrednicia noastră creștinească și omească, venim cu încredere fiască la preamăritul scaun metropolitan cu rugarea să se îndure a pune capăt la aceste lucruri, și a ni-l reaseđa în direcătorie pe iubitul nostru paroh V. Lucaciu.

De multe ori am ținut că fără de el nu ne trebuie nici viață, dar' nici Măria Sa vladicul din Gherla. Acum venim să spunem aceasta și înaintea sfântului scaun metropolitan, și spunem înaintea lui D-deu și a bisericii întregi, că nu sîntem ai episcopului din Gherla, până când nu ni-l redă pe iubitul nostru paroh, și că în ziua de astăzi de nou am închis bisericile.

Sîm noi, că și acumă vor Ție cei fără-delege și fățarnici, că nu din capul nostru scriem acestea, și vor ridica cuvînte de asuprire împotriva părintelui nostru, că el ne duce la desbinare; dar' vom săi noi arăta și dovedi, ce nedreptate și vătămăre groaznică ni-s'a făcut prin răpirea parohului nostru dela noi, și vom arăta înaintea lumii întregi, ce nelegiuiri strigătoare la cer sînt în multe parohii din diecesa aceasta, de care nici că-i pasă episcopului, deși le știe, eară a noastră viață liniștită și fericită cu parohul nostru o amărăscă până la moarte și nu vrea să înțeleagă, nu-l este jale să lucre de-adreptul spre nimicirea, spre perirea noastră.

Nu se poate deci aștepta dela noi să-l ținem de părintele nostru, ci trebuie să ne ferim de el, ca de cel mai mare răuvoitor.

De aceea încă odată rugăm pe preasfințitul scaun metropolitan să ne vie întru

apărarea părintească și să nu lase ca să fim siliți a ne cerea apărarea acolo de unde până acum ne-a reținut iubitul nostru paroch.

Această rugare am scris-o în numele tuturor locuitorilor din Șisești, Unguraș, Bontăeni și Dănești.

Șișești, 23 Oct. 1892.

O constatare.

Gherla, 12 Octomvrie n. 1892.

Ce politică compromițătoare, destrăbălată și imorală, ce sfruntare obraznică a legilor eterne este: a prigni dreptatea, a lăbra virtuțile de păcate, a sugruma în secolul libertății drepturile și aventurile naționale, a împiedeca și zădărnici dezvoltarea culturală și materială a mai multor popoare cu trecut istoric, cu chemare măreață în viitor! Și toate acestea sub masca unui constituționalism mincinos, sub titlul unor fantasmagorii tiranice, — cum face guvernul maghiar față cu naționalitățile nemaghiare din patrie, cu deosebire față cu poporul român, pentru a căpătuți pe contul altora pe poporul maghiar și a-i realiza grandomanile periculoase!

Ce lucru revoltător și necreștinesc, când chiar casta și sfânta biserică este dejosită la rol de persecutător, și puterea ei dumnezească de mâni profane înjugată în serviciul atentatelor politice, cum o întrebuițăm peridul Român, episcopul Szabó János!

Ce faptă de Iuda urmată de fulgerătoare blăstămuri este: a te face spion și vândător de neamul tău, când ești mai aproape de isbândă, cum este afurisita ceată a renegaților blăstemați!

Ce lipsă de caracter și ce simulație josnică e a da în ascuns mână de ajutor dușmanilor și totodată a tăgădui complicitatea dovedită sau serviciile aduse la acte de trădare, dar totuși a le lua în apărare, cum a făcut dl Augustin Muntean în afacerea Lucaciu.

Între toți acești dușmani există o legătură strînsă. Toți lucră destructiv contra noastră.

De astă dată însă cu dl Muntean voesc a mă răful.

Eată constatarea:

Onorabili cetitori își vor aduce aminte de declararea caracteristică a dlui Muntean publicată în numărul 199 al „Tribunei“, la care i-am răspuns în numărul 201 al „Tribunei“, punându-i și următoarele trei întrebări:

1. „Nu este adevărat, că pe când nu bănuia nimeni despre soarta ce se pregătia Drului Lucaciu, D Ta înaintea mai multor inși, desavănuindu-l cu una și alta, proroia ca sigur că Lucaciu nu peste mult va fi dat de gol și compromis prin însuși episcopul?“

2. „Nu este adevărat, că chiar D-Ta mândrindu-te ai afirmat, că suspendarea lui Lucaciu dela oficiul seu preoțesc în mare parte este meritul D-Tale, căci D-Ta l-ai sfătuit pe Il. Sa episcopul să se supună voinței guvernului?“

3. „Nu este adevărat, că acest pas al episcopului l-ai motivat nu numai cu părțile Dumitale, ci și cu preținse declarații de ale unor bărbați de ai noștri renumiți și cu caracter nepătat.

Domnul Muntean toate acestea nu le-a negat, nu le-a desmîntit; deci sînt adevărate. Așa dară este constatată că D Sa a avut rol și parte activă în sus și în jos la fapta neagră a suspendării domnului Dr. Vasilie Lucaciu.

Încât cătră unul și altul episcopul Gherlei afirmă că prostia ce s'a făcut n'a făcut-o la porunca înaltului seu stăpîn, adică a guvernului maghiar: este desmîntit prin faptul, că sfetnicii sei domnii advocați Muntean și Stejii înainte de a fi eșit la lumină isprava bătărană a consistorului, din înălțarea episcopului s'au prezentat la înaltul domn George Barițiu în Sibiu, la început cu introducerea că ar voi să cumpere (ei?) istorii, dar îndată comunicară, că episcopul Gherlei la porunca guvernului maghiar a suspendat din oficiul preoțesc pe Dr. Lucaciu, rugându-l pe domnul Barițiu se intervină cu autoritatea sa la Români și la publicistica română ca să tacă mulcom și să înghițască nodul, căci dacă vor face gură, soarta lui Lucaciu planează cu o sabie damocleeană și asupra capetelor altor preoți, a căror suspendare asemenea o pretinde guvernul.

Nobilul și marele Român, domnul G. Barițiu, nu numai a luat în caldă apărare pe Dr. Lucaciu și pe ceilalți preoți amenințați, vaseojind volnicile guvernului maghiar și ale slugarnicului episcop gherlan, ci scandalizat de obraznicia acelor advocați lingăi, i-a îndrămat la ordine.

În numărul 215 al „Tribunei“ cetesc un alt caz de complicitate și legături de interes între vîlădicul nostru și dl Muntean.

Causa bisericii din Cheșia. Domnul Muntean nu plătesce; episcopul nu vrea să fie împresuat. Poporeni amenință, precum aud, cu trecere la neamuri.

D'apoi câte alte cazuri mai sînt așa pe sub mână. Le va veni rîndul și acelor. Așadar este parcă un fel de ligă secretă în reședința episcopescă din Gherla, unde se stă la pîndă, se fac atențate de trădare națională, se persecută cei buni, se acopere cele rele, și se sîvîrșesc rele.

Doamne, smerit Te rog, caută din cer și ne ocrotește, căci antichistii ne bîntuie, trădători fără suflet sfășie corpul sbuciumatelor noastre naționalități. Tu vezi căt uferim din neam în neam, cătă forță nobilă și dureri jertfim în cea mai dreptă luptă, în cele mai nobile năsuințe ale noastre. Apără-ne! Ear' mânia Ta durduind revare-o asupra păcătoșilor, ca să ni se întărească credința și să nu cădem în ispită.

Correspondentul.

Cu privire la atitudinea domnului Augustin Muntean în afacerea legatului lui Vasile Vanca primim dela părintele Ilie Centea, preotul Cheșiei o scrisoare datată din Cheșiu la 14 Octomvrie n., în care se rectifică unele amănunte publicate despre acea afacere. Eată ce ne scrie părintele:

Neg că Ilustritatea Sa dl episcop s'emi fi dîs că ne deneagă încuviințarea de a intenta proces contra domnului advocat Muntean, și că eu s'fi predat cuiva în atare înțeles cuvintele Ilustrității Sale, precum și aceea că nu poate permite să fie compromis un om meritat ca dl Muntean.

Eu așa am comunicat tuturor, că Ilustritatea Sa 'mi-a dîs că s'ar bucura dacă cauza s'ar complana pe cale pacifică, ca să nu se compromită un om meritat ca domnul Muntean, — și dacă totuși nu s'ar pute, va fi silit a ne încuviința procederea contra d-sale.

'Mi-a dîs mai încolo Ilustritatea Sa că nu a dat rezultat la rugarea curatorului bisericesc, căci a voit ca convenind cu domnul Muntean să comunice cauza, și la data ocaziune comunicănd-o, i-a răspuns Ilustrității Sale, că „va depune banii bisericii dacă vom exopera din București lămurire, că miia aceea de franci compete bisericii din Cheșiu, alt-cum nu“.

Acesta e adevăratul înțeles al cuvintelor Ilustrității Sale.

Ei, dar' s'ne ierte domnul advocat Muntean, — a pretinde să-i exoperăm din București lămurire că suma aceea compete bisericii din Cheșiu este o apucătură, tot așa cum ar pretinde să-i aducem de acolo un cal verde, căci acolo ori de câte ori vom scrie, interesele domnului Ghindăsan pretied să tacă, ori de câte ori ar fi de noi solicitat în cauza aceasta.

Și apoi de ce inviațiune să mai aibă cineva lipsă când sînt 2 domni advocați, care au figurat asemenea ca reprezentanți ai ereșilor, ca martori, că suma aceea compete bisericii din Cheșiu.

Oare nu e destul document episto'a dlui Ghindăsan din 11 Octomvrie a. tr. adresată subscrisului unde dîce: „S'au satorit 3000 fr. pentru 3 biserici din Cheșiu. Dej și Rugășești, din care o mie s'a expedit în 19 Februarie a. tr., altă mie în 23 Martie a. tr. la adresa domnului Muntean.

A 3-a mie s'a înmănat curatorului din Rugășești la Predeal.

Acum o mie din cele două adresate dlui Muntean s'a transpus bisericii din Dej, — dar' acum cealaltă mie de franci cui compete???

Negreșit bisericii din Cheșiu.

Din parlamentul maghiar.

Ședințele publice în parlamentul maghiar au fost suspendate până la 3 Noemvrie. În acest interval lucrează însă d'iferitele comisii, în primul rînd comisiunea financiară. Astfel la 26 Octomvrie această comisiune a discutat proiectul de budget al ministerului cultelor și instrucțiunii publice. Cum de mult se svonește că ministrul Csáky se duce, se înțelege că membrii comisiei financiare cu toții s'au interesat foarte să vadă ce va lucra și declara ministrul în sinul comisiei. Ugron Gábor nici n'a întârziat să întrebe imediat în cestiunea matriculelor, Horánszky a rugat pe ministrul să facă declarații privitoare la politica bisericescă a guvernului, Pázmándy l-a întrebat dacă se va introduce recepția confesiunii necreștine (ovrească), ear' Helffy s'a asociat și el la cererile colegilor sei.

Înspre marea surprindere a tuturor, ministrul Csáky a spus însă, că nu poate da nici o explicație, cu atît mai puțin poate face declarațiuni privitoare la cestiunile despre care

a fost întrebăat. N'a arătat motivele care îl opresc a se declara, a spus numai că sînt unele momente, pe care nu le poți lăsa în afară cu cea mai strictă considerațiune și față cu care nu 'poate face altceva, decăt să roage pe membrii comisiei ca să renunțe dela dorința de a primi vre-un răspuns la întrebările ce i-au adresat. Adugă însă, că ceea-ce el ori colegii sei din cabinet au pus deja în evidență parlamentului, negreșit va fi susținut și pe viitor. Astfel: cestiunea recepțiunii confesiunii israelite și libertatea exercițiului confesional. A mai spus că el mai mult ca ori-și-cine regretă că nu se poate acum declara, pentru-că nici-odată n'a tăinuit principiile sale stabilită deci. Membrii comisiei s'au aibă însă răbdare până la discuțiunile în parlament.

După-ce Ugron Gábor a dîs, că regreț disensiunile din sinul cabinetului, care nu pot fi spre folosul țerii, contele Csáky s'a sculat eară și a spus că prin cuvintele sale de mai sus n'a vrut să afirme că disensiuni ar exista în cabinet, și Ugron greșescă când face această deducție.

Au mai vorbit Helffy, Pázmándy, Szél și Pulszky, după care comisia a renunțat de a mai insista pe lîngă ministrul să se declare.

Interesant pentru noi, că în această ședință Horánszky a atras atențiunea ministrului de școale asupra școalelor confesionale, ai căror învățători, a dîs el, agită în contra statului. Ear' Pázmándy 'și-a exprimat dorința, ca pe viitor directorii superiori ai școalelor să exercite o controlă mai severă, aceasta cu deosebire din cauza agitațiunilor naționalităților. Wáhrmann a cerut ca școalele israelite să fie dotate mai bine, a dîs că cei 5000 fl. căt primesc, e foarte puțin. Ministrul a promis că pe anul viitor se va îngriji ca să se prevadă în budget o sumă mai mare pentru școalele ovrească.

Conflictul greco-român.

Correspondentul din București al ziarului „Allgemeine Zeitung“ din München, de regulă bine informat despre vederile cercurilor politice normative din România, serie cu data 21 Octomvrie n. următoarele despre conflictul greco-român:

„Dorința ca guvernul să aducă la cunoștință publică corespondența diplomatică despre litigiul moștenirii lui Zappa, s'a împlinit deja, și anume foarte în favorul României. Precum din instrucțiunea, care Dragomir, ministrul de externe, a dat-o trimisului grecesc din București, Paparigopulos la 25 Iulie 1892 în afacerea Zappa, se observă o nediplomatică iritație nervoasă, tot asemenea toate actele până la cel din urmă dovedesc o impaciență ce cu atît mai mult bate la ochi, cu căt ministrul român Al. Lahovary arată tocmăi contrarul. Remarcabil este tonul brusc, în care trimisul grecesc comunică ministrului român revocarea sa, precum și promptitudinea perfectă, cu care reprezentanța rusească a primit să reprezente pe supușii greci. Tonul amenințător, în care scriu foile grecesci, nu perde din ridiculositatea sa nici prin aceea, că este cu desăvîrșire lămurit cine este intriganțul de după calise. Liberala „Patrie“ dîce: „Au trecut vremurile, când se putea cineva amesteca în afacerile interne ale României“. Peste tot partidul liberal ține în afacerea aceasta cu guvernul conservator. Putem fi curioși ce poziție va lua presa franceză față cu litigiul. Ca slugă a Rusiei nu poate dîce, că Grecia nu are dreptate. Pe căt de plăcut a atîns la București, pe atît de neplăcut va fi remarcat la alte locuri, că Italia, rugată fiind, a primit cu mare cordialitate să reprezente interesele Românilor din Grecia. Multă osteneală nu-i rezultă de aici, căci Românii trebuie căutați în Grecia cu felinarul. Și din punctul acesta de vedere Grecia va avea pagubă din pripierea sa, căci Grecii neproportional mai mult folos și câștig au avut din România decăt Români din Grecia“.

Destrăbălare în tabăra grecească.

(Raport special al „Tribunei“.)

Bitolia, 8 Octomvrie 1892.

De cîtiva ani nu le merge de loc bieților Greci. Muncesc, cheltuesc, chiar peste forțele lor, nu lasă nimic neîncercat, și fructul sforțărilor lor este desilosiunea, pierderea de tot ce au și compromiterea înaintea lumii. Ei își închipuiau că un viitor strălucit le suride nu mult departe și că în secolul al XX-lea era să formeze imperiul cel mare în care era să se concentreze lumina, știința, civilizațiunea și puterea epocii. Acest imperiu așa de mult visat de Greci era să se creeze pe închipuită cădere și disparițiune a imperiului otoman, era să aibă patru capitale.

Constantinopolul, capitala politică, Atena, capitala științelor și bele artelor, Ierusalimul, capitala religiunii și Alexandria Egiptului, capitala comerțului. Acest vis de aur forma marea idee elenică și toți Grecii de acord predicau, că viitorul este al lor și că toate națiunile trebuiau să li se supună, de altminterlea terenul le era pregătuit. Ei dîceau chiar că Peninsula-Balkanică e locuită exclusiv de Greci: Macedonia, Tesalia, Epirul, Tracia și Rumelia orientală sînt toate provincii grecesci subjugate; și mergeau până acolo, că chiar în Bulgaria și în România credeau că este greacă toată aristocrația și că numai printr'insa se guvernează acele două state. În Asia-mică, Grecii se credeau numeroși ca furnicile, și că comerțul Egiptului era condus numai de Greci. Dar' ce au dîs vizitorii de Greci când s'au pomenit, că plenipotențiarul din Berlin au declarat, că Rumelia-orientală e o țeară bulgară? Poate-că acest act era un abuz de putere al congresului, că el nu era legal, deoarece delegatul lor nu figura acolo! Ce dîce acum de România, care nu le dă succesiunea Zappa și ce-și închipuiesc a face în contra Bulgariei care le închină școalele, le ia bisericile și pe cei puțin Greci de care îi recunoaște ca atari îi obligă a învăța limba bulgară? Decepțiuni! Decepțiuni! Dar' cu atîta n'a fost destul.

Începînd Bulgarii și Românii a se deștepta, a deschide școale naționale și a înlocui în biserici limba greacă prin limba lor chiar în provinciile: Macedonia, Epir și Tesalia, Grecii au fost loviți mortal, căci se credeau tari și stăpîni pe aceste țeri. Îndată a contestat dreptul acelor două națiuni de a avea școale naționale, sub cuvînt, că instrucția este rezervată de drept numai lor, că guvernul turcesc prin Beiraturi recunoaște numai pe patriarhia din Fanar, ca singura reprezentanță a creștinătății din imperiție. În urmă au declarat de schismatică biserica bulgară, care a cogetat a bulgarisa bisericele ce odată erau grecesci. Și ce vor face acum cu biserica română care le dă lovitura de grație?

N'au cruțat nici un sacrificiu Grecii spre a susține din toate răspunerile lor ideile și aspirațiunile paneleniste ce le sîmănasă prin aceste provincii, unde sentimentele naționale din ce în ce câștigă teren. Au înmulțit școalele, au năvălit țeara cu o pleiadă de dascăli, de medici, de agenți, s'au pus a predica și a susține, că Bulgari și Cuțo-Vlahi există numai în națiunea elenă, adică că cei care vorbesc bulgăresc sau cuțo-romănesc sînt Elini bulgarofoni sau vlahofoni, și că prin urmare toți grecii sau trebuie să lucreze pentru alungarea propagandelor străine (sic) și a-și păstra intact sentimentul cel sacru elin. Nu li-a mers însă, de geaba, căci naționalitățile mereu se deșteptau.

În asemenea împregiurări Grecii au recurs la mijloace de altă natură. Au arangiat o mulțime de bande de tâlhari, pe care le-au vîrșat pe aceste provincii, ca prin turburări și disordini să atragă atențiunea și intervenirea Europei. Grecii credeau că Europa era să le anexeze aceste frumoase și mult dorite țeri Grecești mame, sub cuvînt că ele sînt locuite de Greci, dacă nu exclusiv cel puțin în majoritate, și cu chipul acesta era să se pună o stavilă deșteptării crescînde a naționalităților negrecesci. Sus dîsele bande erau ajutate și de agenții care cutrierau orașele și satele, provocînd poporațiunile la răscoală.

Dar' nici așa n'au reușit bieții Greci, căci planurile lor au avortat, și guvernul otoman prin măsurile sale energice extermină bandele, puse la ordine pe cei care se pregătiau la răscoală și prinse pe agenți și corespondențele lor compromițătoare. Acestea se întîmplară în anii 1885—1886. Atunci a fost prins renumitul agent Pihion, și a cărui corespondență dete pe față machinațiunile grecesci și descoperi pe acei care tramau pentru ruina imperiției. Nu e nevoie să amintesc, că atunci s'a înverdat și mai bine că clerul fanariot se înrolase în cauza grecească și că el ajutat de consuli greci spriginia și conducea toate planurile secrete. E de prisos a mai spune cum culpabili au fost pedepșiți.

Din epoca aceea se părea că Grecii amuțiseră și că nu mai îndrănesc să agite cestiunea. Dar' că din Atena, vîind a continua lupta până la ultimul moment, îndemnară pe consuli, pe agenți, pe profesorii și pe episcopii greci ca să lucreze cu energie, cu tactică și cu perseveranță. Spre acest sfîrșit se crează o nouă tagmă de agenți, de propaganda pan-elenistă, sub titlul de „revisori școlari“ și la această funcție au fost numiți medici și librari, căci ei au privilegiul de a cutriera satele, sub cuvînt că își caută de meseria lor, fără a atrage bănușala guvernului. Revisorii în cestiune vizitau pe profesorii greci de prin provincii, îi încurajau, îi consiliau și notau atitudinea fiecărui față cu cauza patriotică (sic). Cei mai activi îi recomandau spre a fi răspîlțiți, ear' cei care își căutau numai de ale școalei erau alungați ca nedemni de cei în drept, tot după propunerea revisorilor. Însă nici această măsură n'a rămas nedescoperită,

căci acum în urmă, cu patru luni înainte, un oarecare Teodor Mavragani, supus grec, librar de profesiune și revisor peste școalele din împregiurime, veni în conflict cu consulul grec din localitate dl Napoleon Bețos și cu arhiepiscopul Alexandros Pelagionias. Causa neînțelegerii a fost o sporire de leață ce pretindea sus dîsul librar. Dl Napoleon Bețos iritat de modul cu care dl Mavragani își înainta pretențiunile sale, îl declară de distituit și îi intimă a nu se mai înfățișa înaintea vre-unui consul grec sau a vre-unui agent al seu. Dl Teodor Mavragani se simți tare ofensat pentru o asemenea procedură a dlui consul și s'a pomenit că într-o clipă erau uitate toate serviciile ce adusesse cauzei grecesci.

De aceea jură răzbunare, nu numai în contra dlui Bețos, ci și în contra cauzei întregii grecesci. Se duse deci la autoritate, denunță toate machinațiunile Grecilor și atrase atențiunea guvernului asupra alor șapte persoane din localitate, care formează o clică grecească în detrimentul statului otoman. Pe dată se făcură șapte perchișițiuni domiciliare și se descoperiră mai multe hărți compromițătoare. Unele din acestea erau rapoarte adresate ministerului de externe și celui de instrucțiune din Atena și se relatau toate sforțările Grecilor, luptele ce trebuie să susțină cu Românii și Bulgarii, și în special propuneau măsuri de luat pentru viitor cu scop ca cauza lor să triumfeze. Sus dîsul Mavragani mai dete guvernului turcesc mai multe hărți ce le subtrase dela consulatul grecesc din acest oraș, precum și toată corespondența ce o ținuse cu consulul grec, cu arhiepiscopul, cu ceilalți agenți și cu profesorii. Această din urmă conduită lovi așa de simțitor pe sus dîșii Greci, încât se adresară cu toții la Atena, ca să ceară un ordin de arestare în contra lui Teodor Mavragani. Acest ordin sosi și dl N. Bețos se grăbi a-l pune în aplicare. Duminecă la 27 Septemvrie, pe la oarele 10 a. m., 2 gavați ai consulatului grecesc, însoțiți de secretarul aceluiași consulat domnul Scassi și de dragomanul Platanisti, alergau după Mavragani, pe care găsindu-l în ulița cea mare a orașului, numită „Locantageadesi“, îl arestară „în numele legii și al regelui George I.“ și îl conduseră la consulaț, bătîndu-l și insultându-l brutal. Acolo l-au ținut până la 3 oare d. am. și l-au expedit pentru Salonic.

Guvernul local însă aflînd de toate acestea trimise cu forța armată ca să libereze pe Mavragani din mâinile gavaților, deoarece ce nu există nici un tractat de extradare între în Poartă și guvernul grec și pe lîngă aceasta autoritățile locale trebuiau să fie mai întîiu înscințate de consulaț și să ceară chiar concursul guvernului. Mavragani deci a fost liberat și acum se plimbă înaintea consulatului grecesc, fiind escortat de un polițaiu spre a-l păzi de ori-ce atac din partea mercenarilor.

Ce trebuie să deducem din cele-ce preced? Că Grecii muncesc de geaba, își ruinează finanțele în deșert și cel mai bun lucru ar fi ca ei să se gîndească la starea deplorabilă a Eladei, care e o țeară plină de tâlhari, și un stat economiccesc perdut.

I. C.

Încă un rătăcit?

Dăm cu plăcere loc scrisorii ce ni-o adresează domnul George Bogoevici, în contra căușia unol din amicii d-sale credea de potrivit a ridica în publicitate bănușii, că ar fi pe cale a intra în tovărășie cu faimosul Moldovân Gergely. Eată ce ne scrie dl Bogoevici:

Mult Onorată Redacțiune!

În url 222 din 4/16 l. c. al prețutului D-Voastre ziar „Tribuna“, sub titlul „Încă un rătăcit?“ și subscris de domnul I. V. C., ocupându-se în mod malițios cu neînsemnata mea persoană de o parte, ear' de altă parte la îndemnul mai multor amici și binevoitori ai mei, m'î simt silit a face următoarele declarațiuni:

1. Încăntat de cele experiate și vădute în Sibiu, am voit la reîntoarcerea mea să trec prin Cluj, spre a-mi face o idee oarecare și despre acest oraș. Scopul mergerii mele la Cluj a fost cu totul altul, ear' nu de a-mi face „reverența“ domnului Moldovân Gergely, precum își permite a pretinde dl I. V. C., prin urmare, îmi pare rău că nu m'afli în plăcuta pozițiune de a pute exclama cu acel pelegrin, care a fost la Roma, dar' pe Papa infalibilul nu l-a vădut.

2. Că am vre-un „contract cu Dr. Alexi și Réthy László, această afirmare prea cutezătoare e o invențiune mincinoasă, ca și pretinsa reverență făcută lui Moldovân Gergely.

În fine încăt privește lăpădarea dlui corespondent I. V. C. de amicitia cu care m'a onorat până acum, puțin m'întrezează. Fie voea sa! Eu nu vînez, nici nu vîou vîna

după amicitia lui, pentru-că mă pot mândri cu numeroșii mei amici care știu a mă prețui după faptele și meritele mele.

Sunt cu toată stima

Budapesta, 12/24 Octomvrie 1892.

George Bogoevici,
cand. de preot și Drd. în drept.

CRONICĂ

Distincțiune. M. Sa Monarchul a conferit directorului de poștă și telegraf din Fűfokirchen, Petru Opris, în semn de recunoștință pentru meritele sale pe terenul poștal și telegrafic, ordinul „Coroanei de-fer” cl. III.

Numeri. Antoniu Cotul și Ludovic Pap au fost numiți scriitori la judecătoria cerc. din Rodna-veche.

Academia de arte plastice din Viena și-a sărbătorit la 28 c. întemeierea sa de 200 ani prin desvelirea, în prezența M. Sale Monarchului, a unei table comemorative cu efigia întemeietorului, Împăratului Leopold I. și a M. Sale Împăratului Francisc Iosif. La părăsirea institutului, Monarchul a fost însoțit de ovațiuni furtunoase.

Promoțiune. Ni-se scrie din Budapesta: Distinsul tinăr dr. Georgiu Morariu din Feldioara (com. Brașovului), deși termină cursul med. la universitatea din Budapesta numai în Iunie, după depunerea rigoroselor prescripții (trei) cu un succes, care poate servi spre onorarea întregii tinerimi române, a fost promovat de către universitatea amintită la rangul de doctor med. univ.

Casuri de moarte. Din Viena se anunță încetarea din viață a colonelului Beckhinn, șef de secție în ministerul de război, întemplată la 26 c. — În acea zi a răposat în Lipsca renumitul romanist profesorul Windscheid.

Lucrările de regulare la Poarta-fer. Comisiunea de comunicațiune a camerei maghiare a dezbătut zilele acestea proiectul de lege despre adâncirea canalului de navigațiune dela Poarta-fer. Referentul Neményi a schițat dispozițiunile cuprinse în noul proiect de lege, indicând la marea importanță a lucrărilor pentru comerțul și traficul Ungariei. Baroul Nopcsa a întrebat pe ministrul dacă cei 1,500.000 fl. preliminari sunt deajuns pentru acoperirea spașelor și că nu va fi trebuință a se face și dela Orșova în sus canalizări. La prima întrebare ministrul a răspuns afirmativ, la a doua a observat, că dela Orșova în sus nu se vor face canale, fiindcă se recer spese prea mari; dar nici nu sunt de lipsă, deoarece mărfurile ce vin pe Dunăre, dela Orșova în sus se transportează cu drumul-de-fer. După acestea a referat ministrul despre rezultatul lucrărilor de regulare. Comisiunea a acceptat proiectul neschimbat.

Căsătoria moștenitorului de tron român. „Moniteur de Rome” declară că Papa va împărți moștenitorului de tron al României dispensarea de căsătorie numai sub condițiunea, dacă soții se vor obliga a-și crește copiii în credința catolică.

Scire diaristică. Dl. G. Ionescu-Gion a luat sarcina de prim-redactor al ziarului „L'Indépendance Roumaine”, spun foile din București sosite nouă astăzi aici.

Principele moștenitor al Danemarcei, după-cum se telegrafează din Atena, a sosit la 26 c. acolo și a fost primit în mod oficial.

Jude cercual arestat. În Graz a fost arestat judele cercual suspendat Francisc Starkel, bănuț că și-ar fi asasinat soția.

Revoluție în Chili. Depeși din Buenos-Ayres anunță izbucnirea unei revoluțiuni în Carientes. Trei districte au ridicat armele. În provincia Santiago dell'Espero se întâmplă zilnic freacări. Intervenția guvernului e iminentă.

Cestiuni industriale.

(Raportul juriului expoziției industriale române, ținută în Sibiu la 2-9 Octomvrie 1892 de către comitetul „Reuniunii sodailor români”).

(Urmare)

Juriul constată cu vînză satisfacție, că meseriașii români prin această expoziție au arătat nu numai deosebita lor în exercicierea meseriilor profesionale, ci totodată și un deosebit zel și o lăudabilă emulațiune de a produce, fiecare în sfera lui, obiecte vrednice de laudă și capabile de orice concurență.

Între asemenea împregiurări nu a fost ușoară misiunea juriului de a propune spre premiare, în conformitate cu mijloacele disponibile pe cei mai buni dintre cei buni. După ce însă toți exponenții nu pot fi premiați, precum ar merita în realitate, cumpănind cu obiectivitate și imparțialitate toate detaliile obiectelor expuse, juriul își permite a propune în ordinea următoare pe următorii exponenți, ale căror obiecte expuse, arătau mai multă deosebită și diligență la confecționare, s'au impus ca cele mai vrednice de a fi luate în considerare:

Grupa I.

Premiul I. (un napoleon în aur): dl. Ioan Hurdu, măiestru pânzar în Sibiu, Ioan Ganea, măiestru cojocar în Sibiu.

Premiul II. (un galben în aur): Florea Cruciță, măiestru croitor în Sibiu. Aurel Mihăilțanu, măiestru croitor în Sibiu. Ioan Fulea, măiestru cojocar în Săliște.

Premiul III. (3 florini în argint): Mihail Simu, calfă croitor în Sibiu. Ana Dumitru Șafană din Poiana. Silvestru Bucur, calfă cojocar în Sibiu. Ioan Șerb, măiestru cojocar în Poiana.

Premiul IV. (1 floren în argint): Ioan Dușe, măiestru cojocar în Sibiu. Ioan Dejan, calfă cojocar în Sibiu. Nicolau Dușe, calfă cojocar în Sibiu. Ana Ioan Șerb din Poiana. Dochia Avram Georgescu din Poiana.

Grupa II.

Premiul I. (1 napoleon în aur): dl. Moise Vlăduț, calfă curelar în Sibiu. Ioan Roșca, calfă pantofar în Sibiu. Nicolau Bordea, măiestru cismar în Sibiu.

Premiul II. (1 galben în aur): Ioan Țața, sodal curelar în Sibiu. Ioan Toma Simon, măiestru tăbăcar în Porcesci. Constatin Dragos, măiestru pantofar în Sibiu. Ioan Bogorin, calfă cismar în Sibiu.

Premiul III. (3 florini în aur): Ioan Baci, măiestru cismar în Sibiu. Ștefan Dragoș, calfă pantofar în Sibiu. Ioan Mihertă, calfă curelar în Sibiu. Nicolae Henteș, măiestru pantofar în Sibiu.

Premiul IV. (1 floren în aur): Nicolau Grecu jun., măiestru tăbăcar în Porcesci. Simion Mohan, calfă cismar în Sibiu. Ioan Stoica, calfă cismar în Sibiu. Ioan Vulcan, calfă cismar în Sibiu. Samoil Balteș, calfă pantofar în Sibiu. Mateiu Rădulescu, măiestru pantofar în Săliște. Petru Foica, măiestru funar în Săliște. Nicolae Vasiciu, calfă curelar în Săliște. Alexandru Lucean, măiestru cismar în Sibiu.

Grupa III.

Premiul I. (1 napoleon în aur): dl. Nicolae Marcu, măiestru tapasier în Sibiu. Adrian Pop, calfă tîmplar în Sibiu.

Premiul II. (un galben în aur): George Bondorfeanu, calfă șelar și lăsrut în Sibiu. Aron Gergescu, măiestru tîmplar în Poiana.

Premiul III. (trei fl. în argint): Dumitru Șafană, măiestru măsur în Poiana. Alexandru Pop, calfă tîmplar în Sibiu.

Premiul IV. (1 fl. în argint): Ioan Baci, calfă butnar în Sibiu. Oprea Șteflea, măiestru tîmplar în Săliște. Ioan Vule, măiestru măsur în Săliște. (Va urma.)

Un medicament popular. Prin „Moll's Franzbrantwein” li-se oferă bolnavilor un medicament tot atât de vindecător, pe cât de ieftin în contra durerilor reumatice. Prețul unei sticle 90 cr. v. a. Se expediază zilnic pe lungă rambursă poștală prin farmacistul A. Moll, furnizor de Curte c. și r. Viena, Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie se se ceară expres preparate ale lui I. Moll cu marca de scutire și subscrierea lui.

Posta redacțiunii.

Domnului A. . . Z. Loco. Dela azonimi nu publicăm nimic, ear sub pseudonim numai dela persoane, pe cari le cunoaștem. Binevoit! a trece și dumneavoastră pe la redacție. La ce atîta mister, când e vorba de literatură?

Doamnei E. G. B. Făgăraș. Primit. Se vor publica în curînd.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 28 Octomvrie n. Foaia oficială publică numirea lui Szögyény de ambasador la Berlin.

Ieri au fost 13 îmbolnăviri și 3 decese de holeră.

Sofia, 28 Octomvrie n. A treia sesiune a Sobraniei s'a deschis. Mesagiul de tron cetit de principele constată un progres normal al țării și amintesc de bunăvoința Austro-Ungariei, Angliei și a Sultanului.

Torino, 28 Octomvrie n. Ministrul de externe Brin a ținut un discurs, în care a declarat că pregătiri mai mari sînt cele mai sigure garanții ale păcii. Nici o țară nu e mai iubitoare de pace ca Italia.

Bibliografie.

A apărut:

„Luptele pentru naționalitate” ale Românilor de peste munți. De George Adamescu. București 1892.

A apărut:

„Geografie” pentru institutele pedagogice și școalele secundare după H. Guthe-Wagner de Patriciu Drăgălina, profesor la institutul pedagogic diocesan din Caransebeș. Tomul I: Geografia fizică și descrierea continentelor Australia, America, Africa și Asia. Prețul 1 fl. Caransebeș, 1892. Editura autoului.

A apărut:

Carmen Sylva, Neagoe Basarab și meșterul Manole, Carmen Sylva și Românii de * (Delavrancea). Prețul 50 cr. socotit și portul. Doritorii se se adreseze la „Institutul Tipografic”, Sibiu.

A apărut:

Doina „Primăvara” pentru o voce cu acompaniament de pian. Cuvinte și muzică de Sofia Vlad născ. Rădulescu.

A apărut:

A doua „Carte de cetire” pentru copii și copilele din anul al II-lea de școală întocmită de mai mulți prieteni ai școlai.

Carte școlastică aprobată de ministerul reg.-ung. prin ordinațiunea ministerială dtdo 14 Decemvrie 1889 nr. 43.236. Ediția a doua.

Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu. Brașov. 1892.

În editura librăriei H. Steinberg din București a apărut:

„Legende” sau „Basmele Românilor”, de P. Ispirescu, culegător-tipograf.

A apărut:

„Din comedile vieții”. Novele de Gr. Mărunțean. București, 1892, tipolitografia Dor. P. Cucu, Bulev. Elisabeta 8.

A apărut:

„Veacul al XVII-lea Limba și Literatura română”. De Constantin Pop. Galați, tipolitografia I. Schenk, 1892.

În editura Ralian și Ignat Samitca din Craiova a apărut:

„Dicționar latin român”, eules după cei mai buni autori, de dl. Dem. I. Popilianu, licențiat în litere și filosofie, profesor de limba română și latină la liceul Carol I. din Craiova. Prețul unui volum este de 8 lei.

Librăria Socce & Comp., a scos de sub tipar: „Conceptia materialistă a Istoriei”, ținută de dl. C. Dobrogean Ghera a ținut-o la „cercul studiilor sociale” din București.

Cercetări de semințe executate în laboratorul stațiunii agronomice de Cornel Roman. București, 1892. Imprimeria Statului.

Calindarul zilei.

29/17 Octomvrie 1892.

Iulian: Păr. Osie.

Gregorian: Narcis.

Soarele: răsare 5.33, apune 4.50.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 12 Octomvrie n. 7 care dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Medial lunar 737.4)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
726.2	-2.7	+11.9	+18.8 +10.2
			SO

Din țeară 22 Oct. n. 7 care dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta . . .	746	+ 8.1	NV	1
Sătmăr . . .	719	+10.2	SO	4
Cluj . . .	749	+ 7.6		4
Orșova . . .	—	+10.8	V	1
Arad . . .	745	+1.1	SO	5
Panciova . . .	748	+10.0	S	6

Sosiți în Sibiu.

La 28 Octomvrie n.

Hotel „Neurhner”. Baron Splenyi, din Paraid. A. Koss, din Sebeș. Alpar, din Budapesta. D-na Hinz, din Brașov. Lorman, din Cluj. Mayer, comerciant, din Zürich. Mittler, Back și Brehta, comercianți, din Viena. M. Weiss, comerciant, din Budapesta.

Hotel „Meltzer”. I. Horia, preot, din Bia. Căndea, protopop, din Avrig. Răduț, din Avrig. Nancsa, cu soția din Blaj. S. Popp, din Babolna. Staganov, student, din Bulgaria.

Economice.

Convenția comercială între Germania și România. Se depeșează din Viena: Începerea iminentă a pourporeurilor convenționale germano-române în Berlin se confirmă aici. Din contră despre o pretinsă înțelegere ce ar fi urmat în privința cestiunilor principale ale convenției nu se știe aici nimic.

—*—

Prețul cerealelor în România. Cetim în „Mercurul Român”: Deși prețurile din afară sînt ceva ameliorate, totuși nu putem înregistra pe piața noastră o îmbunătățire sensibilă, și această situație se datorează în mare parte scumpetei navlului. Numai porumbul nou se bucură de oarece care căutare la prețuri ceva mai ferme, s'a înregistrat operațiuni la următoarele cursuri: Grâu de 60 libra până la lei 10 1/2 hecolitri cel inferior până la lei 7 1/2. Ovės 950 lei vagonul. Porumbul lei 775 până la lei 800 vagonul. Orz 4.50 până la 5.50 hecolitri după calitate. Fasole 925—950 lei vagonul.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 5-10 Octomvrie v. 1892.

Frații Bach lui Kirschen & Diamant, grâu b. 3300 hect., 8.15 lei. Tzuclos & Leos lui Kirschen & Diamant, grâu b. 4150 hect., 7.92 1/2 lei. Chrisoveloni fr. lui G. Nicolopulo, grâu b. 4000 hect., 7.55 lei. G. Grosiovi lui F. Carnevali, grâu b. 3400 hect., 9.25 lei. G. C. Gusi lui G. Nicolopulo, orz 140 hect., 5.40 lei. D. Mataranga lui J. Dreifus & Co., por. n. 4 v. 8.46 lei. Douciu Ganea lui L. & M. Feitler, por. n. 2000 hect., 6.50 lei. Brociner lui H. Goldenzweig, por. n. 10 v. 8.50 lei. A. Carantino lui M. Schmierer, seacă 3500 hect., 7.75 lei. S. Bernan lui M. Schmierer, seacă 700 hect., 8.10 lei. Prianciu lui L. & M. Feitler, ovės 10 v. 9.20 lei. I. Somer lui L. & M. Feitler, fasole 10 v. 10 lei. U. I. Negroponte lui L. Mendl & Co., grâu 1650 hect., 9.25 lei. N. V. Perlea lui F. Carnevali, grâu 2300 hect., 9.60 lei. N. V. Perlea lui F. Carnevali, grâu 2150 hect., 9.40 lei. L. Dreifus & Co. lui Jeteles, grâu 9000 hect., 10.45 lei. Galano & Luludi lui Frații Dimitriu, grâu 1550 hect., 7.75 lei. M. I. Marghiloman lui O. Silberstein, grâu 800 hect., 10 lei. Frații Cucl. & Mih. lui L. & M. Feitler, por. v. 4340 hect., 6.80 lei. C. Cotis lui Peiranu fils & Co., grâu 2300 hect., 8.65 lei. C. Cotis lui Peiranu fils & Co., grâu 1340 hect., 8.80 lei. N. V. Perlea lui I. Milas & Fiu, grâu 3490 hect., 8.55 lei. J. J. Paspatti lui F. Carnevali, grâu 3300 hect., 9.50 lei. P. Violato lui Frații Dimitriu, grâu 2120 hect., 7.35 lei. M. I. Marghiloman lui L. & M. Feitler, grâu 2500 hect., 9 lei. N. V. Perlea lui G. Goldenzweig, por. n. 1300 hect., 7.15 lei. N. V. Perlea lui M. Reischer, grâu 400 hect., 8.50 lei.

Cerealele sosite.

Peapă: grâu 835.545 hect., seacă 10.530 hect., porumb 8975 hect., orz 2200 hect., ovės 1850 hect.

Pe uscat: grâu 20.950 hect., seacă — hect., porumb 5100 hect., orz 2900 hect., ovės — hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 24 Octomvrie Grâu frum. 76 până 80 chilo fl. 5 — până 5.60, grâu mestece 70 până 74 chilo fl. 4.10 până 4.70, seacă 70 până 74 chilo fl. 3.40 până 3.80, orz 62 până 66 chilo fl. 3.20 până 3.60, ovės 42 până 48 chilo fl. 1.90 până 2.40 cucuruz 70 până 72 chilo fl. 3 — până 3.40, mîlaiu 78 până 82 chilo fl. 4 — până 4.50, cartofi 69 până 70 chilo fl. 1.20 până 1.40, semințe de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.50 până 5.60, mazere 76 până 80 chilo fl. 4 — până 4.50, linte 78 până 82 chilo fl. 6 — până 7 —, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.50 până 4 —, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.60 până 15 —, făină nr. 1 fl. 14.60, făină nr. 3 fl. 13 —, făină nr. 5 fl. 11 —, slănină 100 chilo fl. 52 —, până 54 —, unsoare de porc fl. 56 — până 58, seau brut 100 chilo fl. 20 — până 22 —, seau de lumini fl. 83 — până fl. 84 —, lumini turnate de seau fl. 38 —, până fl. 40 —, săpun fl. 20 până 30 —, fînă 100 chilo fl. 1 — până 1.50, cânepă fl. 32 — până 35 —, lemn de foc uscat m. cub. fl. 3 — până 3.50, spirit p. 10) L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 5) cr. până 62, carnea de vițel 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 24 — până 30 cr., ouș 10 cu 22 până 25 cr.

Tirgu de rimător în Steinbruch. În 26 Octomvrie n. s'au notat: ungurești bătrîni grei — cr. până —, cr. ungurești grei tineri 45 — cr. până 45 1/2 cr. de mijloc — cr. până — cr. unguri 47 — cr. până 48 — cr., marfă țeranească grea — cr. până — cr., de mijloc 41 1/2 cr. până 45 1/2 cr. unguri 46 — cr. până 47 — cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito unguri — cr. până — cr., transito sârbesci grei 41 cr. până 41 1/2 cr. transito de mijloc 45 1/2 cr. până 45 cr., transito unguri 46 — cr. până 46 — cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Oct. n. 1892.

Semințe		Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
		de la	până	de la	până
Grâu					
Pănășene vechiu	74	—	75	7.40	7.56
Grâu dela Tisa	74	—	75	7.70	7.60
Grâu „Posta”	74	—	75	7.45	7.55
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	7.45	7.65
„Baiea”	74	—	75	7.50	7.60
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—	—
Semințe, de cel. nou.		de la	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			de la	până	
Săcări			70—72	6.56	6.80
Orz	Netrețin		60—62	5.30	5.51
„	de vîn		62—64	5.70	6.26
„	de bere		64—66	6.40	7.60
„	„		68—70	5.61	5.85
Cucurasi (porum')	bănăș.		76	4.70	4.75
„	de alt. nou		78	4.75	4.80
Meiu			—	11.80	11.75
Hrișcă			—	—	—
Grâu		de toam.	7.78	7.50	
„	Cucurasi	de primă.	7.86	7.28	
„	„	Sept.-Oct.	—	—	
„	„	Maiu.-Iun.	5.07	5.0	
„	„	de primă.	5.70	5.72	
„	„	Aug.-Sept.	—	—	
Produsele din :		Sotii		Oameni	
				de la	până
Cămin. p. calugăresc.	Sem. de trif	Luceruă ungurească	44	52	—
	„	roșie	78	—	66
	Oleu de rap.	radinat	91	—	32
	Uns. de porc	dela Posta	62	—	62.60
	„	dela țeară	—	—	—
	Silindri	avântată	43	50	44
	„	afumată	52	50	53
	„	—	36	—	36
	Prune	—	—	—	—
	Liștar	slavon, nou	20	—	22
	„	bănășene	22	—	23.50
	Miera	brută	—	—	—
„	galbini străcurată	—	—	—	
Osăru	de Rosenau	140.	141.	—	
Spiri	brut	14.75	15.	—	
„	Drojdite de spiri	17.75	18.30	—	

Nr. 4618/1892.

[5469] 3-3

Sz. 4618/1892.

főszolgabíró.

[5469] 3-3

Nr. 67/1892.

[5555] 1-1

Concurs.

Spre ocuparea celor 4 posturi de păzitori de păduri cercuali sistematice în cercul Mercurei cu locuința în Apold-de-sus, Mercurea, Gârbova și Șina se deschide un concurs până în 15 Noemvrie a. e.

Competențele:

1. Salar anual 250 fl.
2. Paușal de întreținerea de cal, anual 80 fl.
3. Paușal de cancelarie, anual 5 fl.
4. 2 jugere de feneț spre folosire liberă resp. relut anual de 20 fl.
5. 20 cub. metri lemne de foc resp. relut anual de 20 fl.

Competenții calificați au a subterne rugărilor instruite în sensul §-lui 37 al art. de lege XXXI. din 1879, până în 15 Noemvrie a. e. la subscrisul. La cas când nu s'ar insciința competenții calificați: se pot lua în sensul ordinațiunii înaltului minister de agricultură nr. 18960 ex 1890 și acei indivizi în funcțiune provizorie ca pădurar, care având un an de praxă cu siguranță în termen de 2 ani, va depune cu succes examenul prescrip.

Mercurea, în 15 Octomvrie 1892.

Pentru primpretorul:

Mangesius,
pretor.

Pályázati hirdetmény.

Szeben vármegyében, szerdahelyi járásban Nagy-Apold, Szerdahely, Szászorbo és Sina székhelyekkel felállított kertületi erdőőri állás betöltése iránt folyó évi november hó 15-éig ezennel pályázat hirdetetik.

Letmények:

1. évi fizetés. 250 frt.
2. lótarási átalány évenként 80 frt.
3. irodai átalány évenként 5 frt.
4. 2 holdnyi rét illetőleg 20 frt. évi megváltási díj.
5. 20 ürköbmeter tűzifa, illetőleg 20 frt. évi megváltási díj.

Képesített pályázók az 1879: XXXI. t. cz. 37. §-a értelmében szabályszerűleg felszerelt folyamodványaikat folyó évi november hó 15-én alulírott hivatalhoz benyújtani felhivatnak.

Azon esetben, ha képesített erdőőrök nem jelentkezének, a földmivelésügyi m. kir. minister ur ö Nagy-méltóságának 1890 évi 18960 számú leirata értelmében oly egyének is alkalmazhatók ideigkies minőségben, kikről biztosan feltehető, hogy már egy évi szolgálattal bírván, legfeljebb 2 év alatt az erdőőri szakvizsgát sikkerel letenni képesek lennek.

Szerdahelyt, 1892 évi october hó 15-én.

A járási főszolgabíró helyett:

Mangesius,
szolgabíró.

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățător ordinar în cl. a II-a a școalei conf. gr.-cat. din Rodna-nouă, prin aceste se deschide concurs până la 10 Noemvrie a. e. st. n.

Salarul e de 300 fl. v. a. în bani, care se vor solvi în rate lunare anticipative din fondul școalei.

Concurenții se-și aștearnă suplicele timbrate cu documentele prescrip de calificațiune și din limba maghiară până la termenul indicat la acest presidiu. Cei-ce vor dovedi, între altele, că sînt și buni cîntăreți vor fi preferiți.

Rodna-nouă, 23 Octomv. 1892.
(p. u. Ö-Rodna, c mit. B. Naszód.)

Președintele senatului școl. gr.-cat.

President:

Actuar:

Ilarion Filipoiu, Pamfilu Grapini.
iaroch gr.-cat.

5—10 fl. ȕilnic,

căștig sigur fără capital și risc rugăm pe tot omul care voește a se ocupa cu cumpărarea losurilor conceadate prin lege, și hărtiilor de stat.

[5305] 3-6

Oferte sub „Lose“ a. d. Annonc.-Exped. J. Danneberg, Wien, I., Kumpfgasse 7.

A apărut:

Clara Milică

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

Moll's Seidlitz Pulver.

(Pravuri-Seidlitz ale lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare șatulă este provădută cu marca de scutire și cu iscălitura lui A. Moll.

Efectul vindecător durabil al pravurilor-Seidlitz ale lui A. Moll contra celor mai cerbicioase boale de stomach și de pantece, sgărçiri și arsură de stomach, obstipație habituală, boale de ficat, congestiuni de sânge, hemoroidi și cele mai diferite boale femeiesci, au procurat acestui excelent mijloc de casă de mai multe decenii o răspândire ce mereu crește.

Prețul unei șatule originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificate se urmăresc judecătorește.

Moll's Franzbrantwein u. Salz

(Vinars sărat și sare al lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare flacon poartă marca de scutire alui A. Moll și este închisă cu plomba A. Moll.

Vinarsul sărat al lui Moll este un mijloc popular bine cunoscut cu deosebire ca mijloc alinător de durere pentru frotare la podagră și reumatism și la alte urmări ale răcelii.

Prețul unui flacon original plombat 90 cr.

Moll's Salicyl-Mundwasser.

(Apă de gură de salicil alui Moll).

(Basată pe natron cu acid de salicil).

Curățind ȕilnic gura este cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și pentru oameni mari, căci asigură conservarea dinților sănătoși și scutesce de durere de dinți.

Prețul unui flacon provădut cu marca de scutire alui A. Moll 60 cr.

Expediția principală prin

Farmacistul A. MOLL, furnisor de curte imp. și regesc, Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provincie se efectuează ȕilnic prin rambursă postală.

În depozite se se ceară expres preparatele provădute cu iscălitura și marca de scutire alui A. Moll.

Depozite în Sibiiu:

La farmacistii **Carol Herzberg** și **C. Müller.**

[1615] 33-52

La „Institutul Tipografic“ în Sibiiu se află următoarele tablouri de vânzare:

Deputațiunea română la Viena.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Vandalismul din Turda,

6 fotografii, care reprezintă după natură casele dlui Dr. Rațiu după devastarea lor.

Prețul fiecărei fotografii 1 fl.

A se lua la binevoitoare cunoștință!

Subscrisul își ia voe a face onoratalui public respectuoasă arătare, că

Depozitul seu de încălțăminte

pentru toamnă și iarnă e complet asortat și se compută prețurile cele mai ieftine. În acela se pot capeta:

Stiflete de pele pentru dame, cu gumă, dela fl. 3—7.50;

„ „ „ „ „ **bumbi și șinor,** dela fl. 4—9.50;

„ „ **postav** „ „ „ **gumă** dela fl. 3.50—7.50

„ „ **mătășă** „ „ „ „ dela fl. 3.50—4.50

Papuci comodi de pele, de postav și de păslă pentru dame dela fl. 1.20—3.50;

Papuci femeiesci de galanterie pentru tinerime ca: **papuci de joc** și de mireasă, de pele de căprioară, de lac, de satin alb, de atlas în toate colorile.

Cisme de iuft pentru domni dela fl. 10—14;

„ **palmaston** „ „ înalte, tivite cu pele, dela fl. 6—9;

„ **halina** „ „ până peste genunchi, ptru venat și călătorie;

„ **de postav** „ „ de toată înălțimea și mărimea, cu tivitură

de pele, dela fl. 4.50—7.50;

Stiflete de pele pentru bărbați, cu gumă, dela fl. 4—8;

Păpuci de munte „ „ dela fl. 7—8.50;

Stiflete de pele pentru fete, de toată înălțimea, cu gumă și bumbi, foarte la preț;

Păpuci de copii executați în toată formă;

Cisme cu răsfrântură pentru băieți dela fl. 3—5,

și încă multe alte articole ce nu sînt indicate aici se află în depozit, precum și **galoși** frumoși și practici pentru dame, domni, fete și copii, și **ȕalpi de gumă** pentru pantofari.

Marfa a fost deja de multe-ori recunoscută de bună, e furnisată de cei mai buni fabricanți, și fiecare mușteriu se poate adresa cu încredere către subscrisa firmă, unde negreșit va fi servit bine și real.

Cu tot respectul

[5523] 2-10

M. Bachholzky,

Sibiiu, strada Cîsnădiei nr. 24.

Tot aci se primesc și două fete de boltă.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucări și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile ȕeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Nasudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Nămeová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarlık. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușoaca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Frietenul meu Vîntură-Ȑeară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărçitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulgor.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pescarului.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milică.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.